

دوشنبه دوازدهم شهریورماه ۱۳۴۸ هجری شمسی

کناره گیری یانگ

پیش چشم
رایرده ای از خون
پوشیده است

مبادی انقلابی عدالت

علی اصغر
حاج سید جوادی

تحقیق به آن شهر رفتند و در آنجا بدست چاقوآوران کتک خوردند و کلانتری مورد حمله قرار گرفتند و اکنون می گویند که افراد کینه ها برای دستگیری او مسافه گذاشته اند و بیم آن میرود که قبل از رسیدن به دادسرای انقلاب برای باقی فرستاده شود با برانگیختن احساسات

بقیه در صفحه ۴

او را در لاسه یکساعت باصلاح محاکمه کردند و به جرحه اعلام سپردند. در احوال خود دختر جوان را که در برنده آنها چیزی جز اعلامه های سیاسی و جرحه ندارد به حبس ابد محکوم کردند و در سفر مرده که در زمان رژیم سابق بدست مردم از امام جانت خلق شده بود و اهالی سزای یکی از روحانیون موافق

سین نوزده و بیست و دو سه سالگی اعلام کردند و در باره مایه های اعلام دکتر رشوند سراری ششم که اولاً او پس از واقعه پاره و درگیر بهیاد طرفین به آنجا رسیده بود و تائید در حال رسیدگی به حال یکی از زخمی ها برای معاینه زخمی دیگری از پاسداران فرارخانه شد و چون او برای ماندن در پای تخت زخمی اول تا ترتیب وضع او پافشاری کرده بود

سقوط در اثر نقص فنی اسلام کاهزمیه

در اولین هفته ای اوج وقایع تاسیسات کرمانشاه که ارتش وارد مکره شد و دخالت کرده آنچه روزنامه ها و خبرگزاریها خبر کردند، حکایت داشت از سقوط سه هلیکوپتر و تبه و هرومهای ارتش، بجز یک مورد بقیه موارد را ارتش اعلام کرده که سبط به علت نقص فنی بوده است. آنچه در درجه اول اهمیت قرار دارد و درنکات است، جنگ برادرستی، وجودور شد اوضاع و احوال مساعد برای شروع این جنگ و تعداد قابل توجه پارتیان ما است که در این واقعه شده اند و می شوند و سببها و نفعات دیگری که بر سلامت وارد شده است و می شود. هدف انقلاب در چه شرایط و اوضاع و احوالی امکان حیات می یابد و زندگی می تواند پرورش یابد و زندگی کند و فلان به هر چه زمین می شود و ابعاد هدف تعادل در دستگاه انقلاب می کند آنچه کرده و بلوغ و لرز و ترمیم و سایرین می گویند یا گفته اند می دانیم که بیشتر کسب اقل است تا عمل، کسب اقلی که زمینه را برای اعلامی دولت برای خونخواری برابراستعداد باشد بپوشد که مدت پنجده سال ارقام ضوابط ما را به زود سریزد و بعد سببهای وضع اقتصادی و اجتماعی و در محیط وحشت و ظلم و ستم نگه داشتند در یک از ضوابط تعادل بودست کشور ما تا مبادی انقلاب حکومت مرکزی را مملوین ظلم و بیاد و غارت می بینند و از بیم وحشی که دستگاه پلیسی و امنیتی در سراسر کشور ایجاد کرده بود در نمی آوردند. چشم و روحیه حسیان در برابر استبداد پهلوی یک جانشین خلق یافت که چشم و روحیه حسیان در برابر حکومت مرکزی کشور بود اما آن حکومت مسدود و چایر و فاسد رفت و حکومت انقلابی و دولت انقلاب پهلوی آن آمد.

اسلام کاهزمیه

حاکم تسلیم می کنند. دستگاه حاکم نیز چهار آسبه به سوی یک نظام فراگیر بدون توجه به واقعیتهای روشن اقتصادی و اجتماعی علمی و با برنامه پیش می رود. **آبادانی** و سکن با رئیس سازمان مسکن مستضعفین اعلامه دارد در حالیکه مرکز کشور دچار حقیقت شته است و باید چاره ای برای ایجاد محیط مناسب و جاذبه های زندگی در شهرتاشا و شهرها فراهم کرد تا عده ای از مهاجرین تشویق به بازگشت به شهر و دیار خود شوند و برنامه مهم این کار باید با تمهیدات سنجیده و حساب شده شهریاری و وزارت مسکن انجام شود. گروهی هزار هزار نفری از دهات و شهرتاشا به تهران سرازیر می شوند با امید اینکه بنیاد مسکن مستضعفین قریل داده است خانه های لوکس طاقوتیان را تا اول زمستان می یابن بی خانمانها تقسیم کند و کمبود آن را بسازد.

این قضیه را به اساسی می توان علت یابی کرد اما حرکت درست و دور از خطر سقوط ماشین پیچیده یک جمله چیست؟ جامعه ای که نیروی محرکه ای لازم و کافی خود را به مدد یک حرکت بی سابقه انقلابی باز یافته است، برای یک حرکت مداوم و مستمر دوره از بیم خطر سقوط احتجاج به عوامل و ابزار بیچ و بیخ و موهه های کاری و هماهنگی و رهبری و راندگی هماهنگ کنند یک جامعه را مضموصاً با شرایط خاصی که جامعه ما دارد در تحلیل آخر گروهی از اقتصاد دانان، جامعه شناسان، برنامه ریزان و مبریان آگاه و بصیر و همراه می تواند با جهت گیری درست و علمی و طرح و برنامدهی صادقانه در راه رفاه و سعادت و استقلال به حرکت درآورد و هماهنگ کنند و از خطر فرورود و گمراهی و گریز و نا ازمیای مصون نماند. مصلحتانه هنوز از همه ای مساعد برای جلب همکاری این قدر لایق توجه و تمهین کننده اقدام نشده است. **آقای وارن رئیس امریکتی** اصل چهار در زمان دکتر مصدق، سالها پس از گروهای ۷۸ مرداد گفته بود که کارگران امریکتی پس از کودتا و رویکار آمدن زاهدی متوجه شدند که بین صد تا صد پنجاه هزار نفر بیکار در روز در خیابانهای تهران به دنبال کار برسه اند و بجزده مینتیا باعث شده است که امنیت شهر گروزانده به خطر بیفتد و در احوال هر صندا از گروههای بیکارها چشم فرزند و خطر گروشی در مرصیت اجتماعی این برخورد پیش اید علی این شکل را به عهده، اصل چهار گذاشتند. مایک سازمان عمران و کشاورزی در اولین افتتاحیه چنین کامیون و اتوبوسها رقمه که مملوین ما در آنها روز در میدانهای شهر به نیای کارگر بلمزخوب می گفتند: بیکارها را سوار می کردند و به شوره زارهای وارمین و گرسالی می افیه در صفحه ۷

انقلابیون رحیم

انقلاب پشماره خود حلال خون به ارمغان نیاورد صاحبان جدید قدرت مایلند که از انظام چشم پوشند و بجاینگاران جنگی را نیز در محاکم خلق محاکمه کنند. **آقای رضای** پش چن مرفی نمایندگی، وزیر کشور تککارگروه با لحن اسخو تککارگروه را به جرحه معرفی کرد که شفقت خلق تا کفین سه روز نر ابراد گذرد بزرگ مستحکم و اعدام شده اند و روزگانه تعداد محکومین به اعدام افزاین میاید. در ملاگرده وزیر کشور دولت انقلابی به این اتمام بخش فده نامیده به اسر غلام ملی میکاروز سوموز را به نمایندگیان جرحه معرفی کرده که نباید کردند و باقیان زنده صندد روزن با

وقعی پس از مدتها بر زمین نشستن و حرکت نکردن در مدتی کمتر از یک هفته از شروع حرکت و پرواز، شش هلیکوپتر و هرومهای در راه اولین مملوینت خود سقوط می کنند ضایعه ای در هنگام است درجه ی اول به مناسبت از دست دادن خلبانان و مهندسان شهبند آنها و بعد سرمایه ی جنگی که برای خرید و ایجاد بندهای نظامی ضعیف گریه می مردم طرح شده است و در لحظه ای به یاد گردانند که می شود علت چیست؟ نقص فنی را هم ساده ای می فهمد که نقص فنی در یک ماشین بهیاد است از درست کار نکردن یا از کار افتادن یکی از دران پرج و دنده ای که باید طبق نظم خاصی هماهنگ کار کنند تا موتور از کار نیندود و ضایعه به وجود نیاید. ضامن کار هماهنگی و جرح و دنده های وسایل هوائی نقص فنی در یک ماشین بهیاد است از درست کار نکردن یا از کار افتادن یکی از دران پرج و دنده ای که باید طبق نظم خاصی هماهنگ کار کنند تا موتور از کار نیندود و ضایعه به وجود نیاید. ضامن کار هماهنگی و جرح و دنده های وسایل هوائی نقص فنی در یک ماشین بهیاد است از درست کار نکردن یا از کار افتادن یکی از دران پرج و دنده ای که باید طبق نظم خاصی هماهنگ کار کنند تا موتور از کار نیندود و ضایعه به وجود نیاید. ضامن کار هماهنگی و جرح و دنده های وسایل هوائی

مبادی انقلابی عدالت

بقیه از صفحه ۱

بقول معروف کار فلسفه تعبیر و تفسیر جهان و روابط آنست اما مسئله بر سر تفسیر جهان نیست بلکه بر سر تغییر آنست. کار انقلاب ما ایجاد دگرگونی و تغییر کیفی شواظی است که در درون فرهنگ استبدادی و استثماری واژگونه به جامعه ما تحمیل شد و نتیجه‌ای جز خرافه پرستی و ناآگاهی و عدم تحمل و تسامح عقاید دیگران و تشنگی شدید به فساد و مصرف و بیکاری و دنباله روی و آسان پذیری و اطاعت کورکورانه بیار نیابور. رسالت و وظیفه ما پس از انقلاب تغییر و دگرگونی شکل زندگی و روابط گوناگون آن در زمینه های اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی و تولیدی و مصرفی است و با ایجاد و اعمال این گونه تغییرات بنیادی است که میتوان کیفیت تفکر و ادراک عمومی را در جهت مقابله با مسائل مختلف زندگی تغییر داد. وقتی ما میتوانیم وجود هرنوع فشار توطئه آمیز و خشونت بار را با عکس العمل خود محکوم کنیم که اصل و اساس گسترش حقوق اجتماعی و سیاسی و

شود بنابراین طرح مسئله ولایت فقیه بصورتی که یک فرد و یک مرجع میتواند درباره همه مسائل مربوط به امور سیاسی و اقتصادی و اجتماعی و قضائی و فرهنگی مردم تصمیم بگیرد و یا حق و تو داشته باشد مسئله ای نیست که جوابگوی مسائل پیچیده و متنوع اجتماع کنونی باشد. این مسئله میتواند در یک گفت و گوی فنی و علمی و منطقی یک بار برای همیشه مورد بحث قرار گیرد اما نباید آنرا وسیله تحریک احساسات مذهبی مردمی قرار داد که جز گرایش عاطفی هیچگونه سوابق ذهنی از این گونه مسائل پیچیده فنی ندارند. چنان وانمود شود که هرکس دمورد ولایت فقیه و اساس انطباق آن با عقل و اجتماع و سنت و کتاب حرفی دارد اگر چشم و گوش بسته و کورکورانه نخواهد آنرا قبول کند بنابراین پس لامذهب است و کافر و ضدانقلاب و تنها وظیفه او سکوت است و خاموشی.

تمامیت ارفسی مسئله ایست و طرز اجرای آن به نحوی که این مسئله و خواستاری این حقوق وسیله تجزیه کشور و یا ایجاد جنگهای خانگی و بخطرانداختن اساس انقلاب قرار نگیرد مسئله دیگری است که طبعاً حل آن در درجه اول به ایجاد ضوابط قانونی این حقوق و سپس به اجرای آن با احتراز از هرگونه خطرات احتمالی بستگی دارد. بعبارت دیگر بدون در نظر گرفتن این مقدمات نمیتوان حرف تقاضای این حقوق و یا فشارهایی را که برای تحقق بخشیدن آن به دولت وارد می شود یا اعمال خشونت و سرکوب و اعدام معلق گذاشت و یا نادیده گرفت.

اگر فشاری وارد می شود باید نخست نوع و کیفیت آن با مطالعه و بررسی و گفت و گو مورد تحقیق قرار گیرد باید سوابق سیاسی و نظریات گروهها و افرادی که دست به اعمال فشار برای گرفتن این حقوق می زند بدرستی شناخته شود و فهیقه شده که آیا واقعا آنها طالب حقوق مشروع قومی و ملی خود هستند یا بدنبال بهانه برای تجزیه کشور و یا تشدید ناامنی و هرج و مرج می گردند. اعمال فشار و خشونت بدون این گونه رسیدگی های منطقی و انجام گفت و گو نه تنها اصل و اساس این حقوق را در بر خوردهای خشونت آمیز نابود می کند بلکه وسیله مناسبی برای ضدانقلاب و امپریالیزم و سوداگران اسلحه فراهم می نماید که با تضعیف انقلاب و ایجاد مشکلات پیاپی شرایط ارتجاعی و مطامع غارتگرانه خود را بار دیگر بر مردم ایران تحمیل نمایند.

وقتی بار مشکلات و دشواریهای دولت افزایش می یابد طبیعی ترین راه برخورد با آنها تنظیم برنامه گوناگون و استفاده از تجزیه و ذخایر علمی و فنی کارشناسان و اهل خیره است و اگر به این مسئله توجهی نشود طبعاً برای دولت در جهت رویه روشن شدن با مشکلات راهی جز اعمال خشونت یعنی ساکت کردن انتقادات و اعتراض ها بوسیله تحمیل اختناق و خاموشی باقی نمی ماند. وقتی برای مسائل اجتماعی و اقتصادی در دید انقلابی برنامه هائی تدارک شد که مالا به نفع و مصلحت اکثریت مردم است در اینصورت دولت در راه اجرای این برنامه ها باید با هرگونه مانع و سدی مقابله کند زیرا بهرحال با هر برنامه انقلابی گروهی مخالفند و هر گروه هم میتواند مخالفت خود را با استفاده از نازشائینی نسبی گروههای دیگر و یا آماده نبودن ذهنی و فکری آنها به آسانی توجیه کند و حتی در چنین فضاهائی سراسر از سوطن و طغیالی گری و مفت خوری و اعتیاد به مصرف درآمدهای بیزحمت هر عمل انقلابی را عملاً بر ضدانقلاب جلوه دهند. اما اینها همه در صورتی است که انقلاب در اثر برخورد با دشواریها و در رابطه با خودخواهی ها و قدرت طلبی ها و تعصب های فارغ از اندیشه و تفکر اجتماعی و دور بودن از ضروریات اجتناب ناپذیر زمان به برآه کشیده نشود بعنوان مثال وقتی ما اساس نظام سیاسی کشور را بر جمهوری بنا می کنیم و به این مسئله اعتقاد داریم که در قرآن انسان خلیفه خدا در زمین نامیده شده است و میدانیم که در فرهنگ کنونی انسان هرنوع حق اختیار و تصمیم درباره مردم بدون شرکت و مخالفت و حضور مردم مطرود و غیرعالمی است و به نتیجه ای جز استبداد و اختناق و تحمیل یکطرفه قدرت منتهی نمی

این مسئله بدیهی است که انقلاب در یک روز و یک هفته و یک سال و دو سال نمیتواند بهمه نیازهای اجتماعی و اقتصادی اکثریت مردم جواب دهد و همه را به رفاه و حد مطلوب شرایط زندگی برساند. این مسئله بدیهی است که دشمن وقتی درصدد توطئه برمی آید و می خواهد از استقرار مبانی اجتماعی و اقتصادی انقلاب جلوگیری کند هیچوقت با دفاع از مواضع فاسد و ارتجاعی خود میدان نمی آید بلکه با ماسکی از ترفیخواهی و در زیر نقاب مسلک های پیشرفته اجتماعی مردم و مخصوصاً جوانها را از مواضعی که انقلاب بسیاری از منافع و خصوصی و گروهی را از بین می برد و بسیاری از روابط فاسد و سودجویانه اقتصادی را نابود می کند و راههای غارت را بر غارتگران می بندد و زندگی تجمع و پر اسراف و بیرنج بسیاری از گروهها و افراد وابسته به رژیم سابق و یا منتفع از آن را در هم می ریزد. بنابراین همه این عوامل وقتی دست بدست هم دهند بصورت نیروی در برابر انقلاب قرار می گیرند. و اگر این نیرو بصورت خرابکاری و توطئه حتی در لباس حمایت از منافع زحمتکشان و ستمدیدگان درآید و حتی اگر نخواهد به بهانه حق تعیین سرنوشت خلق ها دست به تجزیه کشور بزند در اینصورت راهی جز مقابله بهر جهت و بهر شکل باقی نمی ماند اما این همه موجب نمی شود که اعمال خشونت بصورت یکی از بنیادهای مداوم انقلاب درآید این همه موجب نمی شود که خان رژیم با دانشجویان زوجه ساله در یک ردیف قرار گیرد و هر دو به اعدام محکوم شود و یا جرم پخش اوراق سیاسی محکوم است به حبس ابد باشد.

و یا وقتی کسی بهر دلیل مورد تعقیب قرار می گیرد منزل مادر هسر او را مهر و موم کند و اموال مادر هسر او را مصادره نمایند. و یا وقتی کردستان به آشوب کشیده می شود و کسی را که در زندان است به جوخه اعدام سپرند. مسائلی وجود دارند که حل آنها نه از راه خشونت بلکه باید از طریق گفت و گو و ارائه راه حل های عادلانه اجتماعی و اقتصادی صورت گیرد. در این مسئله تردیدی نیست که مسئله شناسائی هویت قومی و فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی اقوام ایرانی ممکن است وسیله سوءاستفاده کسانی قرار گیرد که از اساس بخواهند این شناسائی مشروع و حقوق طبیعی را وسیله تجزیه کشور قرار دهند و یا با ضبط سلاخها و تصرف پادگانها و تجهیز افراد و اسلحه در رابطه با گروههای ارتجاعی و دلالها و جاسوسهای بیگانه بخواهند بحران اجتماعی کنونی را افزایش دهند و نیروی اخلاقی و اجتماعی دولت را در مقابله با مشکلات متلاشی نمایند و از این طریق انقلاب را در ریاروئی باسبیل مشکلات در برابر منافع و مطامع بیگانگان و امپریالیزم و جهانفوران بزان درآورند.

در جامعه ای که قدرت استبدادی درگرفته هیچ سازمان سیاسی و اجتماعی مردمی بوجود نیاید و با خود همه قدرت سیاسی و نظامی دولت را تاپود کرد. در کشوری که صاحب میلیاردها دلار ثروت نفت و ذخایر حیاتی انرژی برای صنایع و اقتصاد جهانفوران و امپریالیست هاست، همه این مسائل محتمل است مسئله برای رهبری انقلاب و دولت مسئول شناسائی این واقعیت ها و این خطرها و پس از آن جست و جوی بهترین راهها برای مقابله با آنهاست. بعنوان مثال مسئله قانونی مردم کردستان و همه مردم ایران در چارچوب یک نظام جمهوری معتقد به استقرار این حقوق و احیای نظام شوراهای براساس استقلال و آزادی و

مصنوعی علیه بکفر نمیتوان خطای او را «اگر خطائی مرتکب شده باشد» مورد داوری قرار داد. در تهران وقتی پزشکان برای اعتراض به اعدام دکتر رشوند به جلوی وزارت بهداشت می روند با سنگ و چوب رانده می شوند و فهرست این قبیل تجاوزهای دانشی و روزانه را به کیان آزادی کوتاه می کشد که تعیض ها و رشوه ها و حق و حساب بگیری و پولپلهائی که برای آزادی و گرفتاری و تخفیف ردوبدل می شود از آن جمله است.

مسئله ایست که هر انقلابی از این گونه خطاها و افراط کاربیا و اشتباهها و حتی قربانی های بیگانه برکنار نیست و مقابله با آنرا بعنوان وقایع اجتناب ناپذیر ناشی از نارسائی های مدیریت و رهبری و انقلاب و ضعف فرهنگی مردم تعصب های کورکورانه آنها میتوان پذیرفت اما مسئله اصلی ایجاد جوی است که در آن راه بر نوع انتقاد و مخالفت بیغرضانه نیز بسته می شود. اگر فراموش نکرده باشیم شاه سابق در مصاحبه های خود با خبرنگاران خارجی می گفت در ایران همه نوع آزادی وجود دارد جز آزادی خیانت؛ و ما امروز می گفیم که مرز خیانت را چه کسی و چه مقامی و چه مرجعی باید تعیین کند ما می گفیم که با استبداد و اختناق و حکومت مطلقه سواک هیچ مرجع قانونی برای تعیین این مرز وجود ندارد و در فضای استبداد و اختناق آنچه که به ضرر قدرت فاسد شاه است در منطق رژیم استبدادی خیانت شمرده می شود.

و امروز این مفهوم بار دیگر تکرار می شود. امروز کسانی حق گفتن و نوشتن داشتند که اعتقاد خود را به شاهنشاهی و سلطنت ثابت می کردند و بقول جلال خون آشام رژیم یعنی شاه سابق همه چیز باید در چارچوب نظام شاهنشاهی عمل شود. و امروز همه افکار و اندیشه ها و گرایش های فکری و مسلکی و فلسفی و اعتقادی را به محک اسلام می زند و صورت عملی این مسئله که می رود بصورت تئوری رسمی دولت و جمهوری درآید اینست که میتوان به اسم اسلام نه تنها هر فکر و اندیشه و تعقل مخالفی را محکوم کرد بلکه صاحب آن اندیشه و تفکر را نیز مورد تعقیب قرار داد و یا از بوسیله شاعرهای روی دیوار و یا از سر منابر او را تکبیر کرد و خوش را مباح دانست.

حرف ما اینست که مگر اسلام نمیتواند وسیله اعمال زور و خشونت و اختناق قرار گیرد مگر بنام اسلام حق علی را بر خلاف پیامال نکرده مگر بنام اسلام صدها سال با تشکیل سلسله خلفا حکومت و قدرت را در خانواده های خود با زور به توارث ببردند؟ و این مسئله یعنی جنگ و مبارزه بر سر انحصاری کردن قدرت سیاسی هیچ ربطی به اسلام ندارد. اما وقتی تپول حسین بیگلر قنبر اکثریت را بوجود می آورد نه اکثریت قدرت را میتوان از اسلام و حضور آن در افغان ساده مردم و استفاده از تعصب مذهبی به آسانی وسیله ای برای اختناق و خشونت بوجود آورد. در این مسئله تردیدی نیست که هر توطئه ای برای تجزیه کشور یا سوءاستفاده از حق تعیین سرنوشت باید در نطفه نابود شود؛ هر حرکتی در جهت تشدید هرج و مرج و بی نظمی و افزایش بحران اقتصادی و اجتماعی در هنگامی که کشور ما بخاطر میلیاردها دلار ثروت نفتی و موقعیت جغرافیائی از هر سو مستخوش سازشکاری قدرت ها و ابرقدرتها قرار دارد و باید با شدت منکوب گردد این مسئله طبیعی است که نباید اجازه داد که بار دیگر تاریخ تکرار شود و انقلاب ما مورد استفاده مراکز قرار گیرد که احساسات تند و سرکش و افراطی جوانها را برای جلوگیری از تسلط دولت بر اوضاع عمومی کشور به بازی می گیرند. این واقعیت قطعی است که بنام فقر و محرومیت و بیکاری مردم نباید اجازه داد که باج بگیری و طغیالی گری و کار نکردن چه در کارخانه ها و چه در سازمانهای اداری وسیله سوءاستفاده از ضعف دولت قرار گیرد.

ما و خوانندگان - پاسخ نامه های رسیده

کتابهایشان را پیش چشم گریان خوانده و بچه ها که وحشت زده بودند به خیابان آورده و سوزاندند عده زبانی از مردم از این مسئله ابراز تأسف و انزجار کردند یاد سخنرانی آیت الله طالقانی در خطبه نماز جمعه اقدام راستی چه زود حرفها فراموش و پیمان شکسته میشود و یا عده ای اصلاً از این حرفها خوششان نمی آید که از بالای منابر چنین حوادثی را تدارک می بینند آیا چنین باید تا مسجد و محراب و منبر استفاده کرد اگر کار به کشتار و خونریزی می کشد چه کسی مسئولیت آنرا قبول میکند؟ نمی دانم کجا خواننده بودم که مسجد باید مهد دمکراسی باشد اما از همه جایتر نقش سیاه پاسدار و کمیته در نوشهر بود که شکل سازماندهی را به عهده داشت چنانکه خود شاهد زنده آن بودم و با اسلحه سر در کتابفروشی ایستاده و نظاره گر ماجرا بودم از دیگر حوادث که باید ذکر کرد حمله به یک اتومبیل که دو خانم بی حجاب سرنشین آن بودند و یکی شان از ترس بی هوش شد و جای تأسف که این همه را بنام اسلام می کنند.

اینگونه تحریکات انقلابی... تا کی باید ادامه داشته باشد و اینگونه مسائل کجا با روح اسلام و آزادی و دمکراسی تطبیق می کند؟ خدا عاقبتان را به خیر کند.

و در پایان مستولان امور را متوجه این امر خطیر می کنم تا دیگر چنین حوادثی را شاهد نشاییم با امید آنروز

با تشکر تیمور بزرگی نماینده جنبش در نوشهر

خواستارند عمل خواهیم کرد. ما هم ارزد داریم که ایشان در میان فراریان میلیونر ایرانی ترفیق پایه گذاری گروه علاقمندان به «جنبش» را داشته باشند.

سر دبیر محترم جنبش

نامه ای از نماینده جنبش در بهشهر حوادث چند روز قبل در شهرستان نوشهر مرا بر آن داشت تا یادداشتی جهت اطلاع برای سازمان و هموطنان عزیز بنویسم تا اگر قابل چاپ باشد در هفته نامه درج گردد. روز ۲۹ مرداد در بی حوادث پاره و غرب کشور که هیجان و التهاب خاصی سراسر کشور را در گرفت عده ای از این شور انقلابی استفاده و آنرا منحرف از چشاعتی از کارگران و دهقانان عزیز را بر آن داشت که هر چه کتاب مضره در شهر است جمع کنند و بسوزانند و الحق که مراسم کتاب سوزان چه با شکوه برگزار شد..... عده ای حدود هزار نفر از اهالی جالوس تکبیر گویان با چند اتوبوس به نوشهر آمده و به چندین نقطه از جمله کتابفروشی اصلی شهر، چاپخانه، محل سابق روزنامه آیندگان که بیمه ایران هم در آن محل قرار داشت و یک کیوسک روزنامه فرشی حمله و کتاب ها و روزنامه احزاب و گروههای دیگر را پاره و سوزاندند و هزارها تومان خسارت به صاحبان آن وارد کردند و حتی از طبقه دوم ساختمان بیمه گاو صندوق آنرا به پاتین انداختند و مقداری سند و پول داخل گاو صندوق را بردند کار به اینجا ختم نشد و با توجه به کوچکی شهر و شناسائی که از افراد داشتند به منازل آنها حمله و

غیره یکسره تکلیفشان معلوم شده است. مطلق گرائی فکری و اعتقادی ممکن است امروز با استفاده از خشونت راه رسیدن به قدرت را برای گروهی بلذ کند اما چه اثری جز ضرورت ادامه خشونت و تحمیل خاموشی و سکوت بر روشنفکران و نگهداشتن اکثریت در موضع ناآگاهی ها و تعصب های مرمزی که اکنون بدان مبتلاست باقی می گذارد؟ کسانی که هیچگونه تجزیه عملی درخانیته الکار و عقاید خود ندارند و هیچگونه بحث و نقد و گفت و گوی را در زمینه عملی بودن عقاید خود یا ضرورتها و نیازهای پیچیده دوران کنونی ندارند چگونه میتوانند حفظ اصالت انقلاب و پیشرفت آنرا در مسائل اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی جامعه ما تضمین نمایند؟ چگونه میتوانند خود را از تجربه های فکری و عقلی دیگران و آثار و نتایج علمی و فنی و فرهنگی آن بی نیاز بدانند؟ چگونه میتوانند با ایجاد خطوطی مطلق و مشخص بین عقاید خود و دیگران راه هرگونه تبلی و تقابله تضادها و تناقض های طبیعی و ضروری را بر مسائل سیاسی و اجتماعی جامعه خود به بندند؟

پیش چشم را پرده از خون پوشیده است... شفتگان را میبینم که برای دفاع از یک مکتب و یک حرکت و نهضت و یک قیام به دور ساختمانی حلقه زده اند...

این مقاله‌ی آقای محمد اقبال هفته گذشته آخر وقت به دست ما رسید و متأسفانه چاپ نشد.

پیش چشم را پرده‌ای از خون پوشیده است

یادای از آن معلم تنها و غریب - وارت بزرگ حسین - علی شریعتی که حیثیت تشیع بود و به هیچ ناحقی گرچه از حلقوم بزرگان دین برآید، آری نگفت و علی وار زیست و بمن زیستن اموخت.

معلم شهید را میبینم که فریاد برمیآورد که اسلام در انحصار هیچ گروه و طبقه خاصی نیست و وارثان کعبه الاهی را می بینم که قرآن را تفسیر به رأی میکنند...

پیش چشم را پرده‌ای از خون پوشیده است... در بلندی باروهای برج عاج، طاغوت را میبینم که بر تخت مرصع تکیه زده است...

آنجا تکیه امامش را دفن کرده اند، میروند و میخوانند راه او را پی گیرند و بر کفار مسلحانه بشود و آمده است تا از یکی از فرزندان او اجازه بگیرد برای اینکارش...

خلق دردم شکستن هرگونه روابط ظالمانه اجتماعی و اقتصادی و استوار ساختن تعالیم عالیه اسلامی در جامعه نیست. جامعه‌ای آزاد، بی طبقات و توحیدی، جامعه ایده‌آل است.

باید ما که جان یوسف به هبوطان و - وطن خود عشق می‌ورزیم خان نگزیند. خاتین راهه مردم میباشند. خاتین کسانی هستند که خیاطشان فرانسوی، آشپزشان خارجی، آرایشگرشان خارجی...

باید این نکته نیز ذکر شود: تمام افراد ایرانی مسئول حفظ و صیانت استقلال کشور هستند. چون کلمه استقلال شامل مفاهیم استقلال سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، و غیره بوده و از اینرو هرکس در هر رشته که باشد مسئولیت حفظ آنرا بعهده دارد.

می‌تواند کمی یا کیفی باشد و حکم بهر یک بعنوان اصل در قانون اساسی بمنزله قبول دیگری نیز خواهد بود. زیرا این دو حد در ایجاد و گسترش یکدیگر تأثیر متقابل دارند...

سخنی چند در باره طرح قانون اساسی

فردی زده‌ای با برداشت سطحی از فزیم یک کشور خارجی و بدون توجه به مبانی اخلاق و مذهب جامعه خود اظهار نظر کند...

باید توجه داشت که تعیین تکلیف در مورد اصل مالکیت در قانون اساسی، امری است که در هر جامعه‌ای باید با در نظر گرفتن شرایط خاص آن جامعه صورت گیرد...

توجه به دواصل فرق در تاسی قانون اساسی از اهم مسائل است و هرگونه کوتاهی در دربار این دو اصل راه را برای آنکه هر روز به عنوان تکمیل اصلاحات قانون اساسی، اولاً حقوق خواسته شده مستحکمی شود و ثانیاً راه و روزنه باز ماندن تفسیرهای که در دسترس است در اختیار قرار دهد...

حاکمیت در جمهوری اسلامی

این روح را نمی توان به بند کشید و هر که چنین کند برخلاف ناموس طبیعت گام برداشته است، زیرا مبدأ حرکت و شدن و ساختن را به زندان می افکند و از تکاپو و جنبش حیات باز می دارد نیمه خاکی انسان به هدایت نیاز دارد، لیکن این روح تشنه را آزادی سیراب می کند. انسان به گونه ای آفریده شده که باید تصمیم بگیرد و نیک و بد را بشناسد و دستور دارد که از آنچه نمی داند پیروی نکند و از حرکت و جستجو باز نایستد. از نشانه های آزادی و اختیار این است که انسان نصیبی جز آنکه بدست آورده ندارد (لیس للانسان الا ما سعی) و برای هرگام نیک و بد که بردارد پاداش و مکافات می بیند (سوره الزلزله، آیه ۷).

انسان، بار آمانتی را به دوش دارد که آسمان و زمین و کوه ها از حمل آن خودداری کرده اند، امانتدار خدا است، ولی همین امتیاز او را به ستمکاری و جهالت می کشاند (سوره احزاب، آیه ۷۲). این چه گونه آمانتی است که ره نمونه های قدرت از نیم خیانت آن را نپذیرفتند و انسان به ظاهر ناتوان آن را حمل کرد؟

مفسران پاسخ های گوناگون داده اند، ولی آنچه منطقی تر بنظر می رسد این است که باید آن را امانت «تکلیف» نامید. نیروئی که تنها در انسان دیده می شود و به یاری آن می تواند «اراده» کند، برخلاف سرشت خود گام بردارد از نواهی برهیزد و او را بکار بندد همین اسکان و اختیار «انتخاب» است که انسان بی ایمان و وطنیگر را به ستمکاری و نادانی می کشد، و گرنه غریزه اشتباه نمی کند و متعرف نمی شود و سنت آفرینش در امور طبیعی تبدیل نمی پذیرد (سوره احزاب، آیه ۶۴) بدین ترتیب، انسان حامل روح خدا و امانتدار اوست و همین اوصاف ایجاب می کند که سزوشود خود را بسازد، درباره جهان و آفرینش و آغاز و انجام و زندگی خویش به تفکر و تدبیر پردازد از تقلید آداب و رسوم پدران پرهیزد و در پرتو وحی و علم دنیا را اداره و طبیعت را مسخر خویش سازد (مرحوم شریعت سنگلی - کلید فهم قرآن، ص ۱۶۲). بعد از این است آسانی که قرآن معرفی می کند و حکومت اسلامی باید در راه ساختن چنین انسان هایی گام بردارد. آسانی آگاه و پویا و متفکر این امر، به حکم تجربه و به دلالت عقل، جز با خدایت دانستن او در امور و آموختن و تجربه آموختن او در صحنه زندگی میسر نمی شود و با آن ملازمه دارد.

پ - به صحنه زندگی باز می گردیم به سیم نقش این انسان مکلف و مختار و مرید چگونه معین شده است: خداوند در قرآن می فرماید: «ای جاعل فی الارض خلیفه» و در پاسخ فرشتگان که بیم دارند مبادا فساد و خونریزی در زمین مبادا فساد و من چیزی را می دانم که شما نمی دانید (سوره بقره، آیه ۳۰). مقصود از خلافت این است که انسان مظهر حکومت خداوند بر زمین باشد. بگفته ابو الفتح رازی و نقل از عبدالله مسعود: «هرای آتش خلیفه خواند که او خلیفه خدا بود به حکم کردن از میان مردم و اقامت اعلام حق کردن» (ج ۱، ص ۸۷). برای آن است که سیت

قدرت نخستین بسازد و دست قدرت خلیفه بپردازد (پرتوی از قرآن، ج ۱، ص ۱۱۸). خلیفه باید دست کم پاره ای از احکام مستخلف را در خود داشته باشد. استعداد بی پایان که در نهاد آدمی به ودیعه گذارده شده، و قور، تفکر و اختیاری که به او اعطا شده است، فرشتگان را شگفت زده و بیمناک ساخت که مبادا فساد در زمین اشاعه پیدا کند. همین اسکان خونریزی و فساد و قرینه بر این است که انسان از جانب حاکم مطلق جهان بر زمین حکومت می یابد تا به عنوان خلیفه کار گزار باشد. خلیفه سلطان نیست و منبع قدرت را در خود ندارد و باید مطیع امر خدا و مجری خواسته های او، یعنی اقامه عدل و مهربانی، باشد و به همین دلیل نیز بیشتر خطابه های قرآن به توده مردم و مومنان است. این گونه خطاب ها و دلایل دیگر (سوره اعراف، آیه ۱۱) نیز نشان می دهد که خلافت به نوع انسان واگذار شده و همه، به عنوان امانتدار خدا و خلیفه او، در حاکمیت نیابتی شریکند. غصب قدرت عمومی و جلوگیری از اجرای نیابتی که خداوند به مردم داده است و محترم شمریدن عزت و اعتبار انسانی، در زبان قرآن نوعی «استکبار» است. چنانکه در آغاز آفرینش شیطان بدین گناه آلوده شد و در زمزه کافران آمد (سوره بقره، آیه ۳۳ و سوره حجر، آیه ۳۱). پس از او فرعون های زمانه نیز چنین کردند. قدرت عمومی را بخود اختصاص دادند و گردنکشی آغاز کردند. خداوند همیشه پانچین مستکبرانی در سبزه است و آنان را مفسد می نامد (سوره قصص، آیه ۲). موسی مظهر عدالت گستری و خشم الهی بود تا سروری را از مستکبران بازستاند و به صاحبان اصلی آن باز گرداند. به همین جهت نیز خداوند به مستضعفان وعده می دهد تا آنان را به حکومت رساند و وارث مستکبران سازد (همان سوره، آیه ۵) و لحن آیه و ضمایر بکار رفته در آن بوی خوبی می رساند که مقصود توده مردم مستضعف است و به گروه یا شخصی معین نظر ندارد (مجمع البیان، ج ۷، ص ۲۳۹).

ج - در زمان پیامبر نیز با اینکه در ولایت او نسبت به مسلمانان تردید نیست، خداوند امر کرده است که در امور خودمشاوره کنید (ومشاورهم فی الامر، آل عمران، ۱۵۹). این دستور، نه تنها برای ایجاد حسن تعاون و همبستگی، بلکه بمنظور آموختن راه زندگی به اصحاب و امت بوده است تا بدانند در غیاب پیامبر چگونه باید تصمیم بگیرند تا دست خدا را به همراه داشته باشند. چنانکه در سوره شوری، چنان در فضیلت و لزوم آن تاکید و اصرار شده که دروشمار خواندن نماز آمده است (آیه ۳۸). شواهد و موارد گوناگونی نیز وجود دارد که پیامبر، جز در مورد نزول وحی، به نتیجه مشورت ها عمل می کرده و اصرار نداشته است که رای خود را ب دیگران تحویل کند. آیه دو آیه را خبر «تکلم داغ و کل داغ مشورل عن رعیت» به روشنی توجه می کند در این خر آمده است که همه شمشبان و سرپرست و هر سرپرستی متول رعیت خویش است. چگونه همه مسلمانان می توانند سرپرست یکدیگر و مشورل دیگران باشند؟ آیا جز از این راه که همه در

حکومت و رهبری شرکت داشته باشند؟ آیا کسی را که هیچ اختیاری در دولت ندارد و تنها مجری و مقلد است می توان مشورل دیگران شمرد؟ آیا این قاعده، شعار معروف حکومت مردم بر مردم و برای مردم را به یاد نمی آورد؟

د - بارها گفته شد که در نظام «حاکمیت الهی» منبع همه قدرت ها خداوند است. به همین جهت، حاکمیت مردم تنها در حدود اوامر الهی محترم است و انسان باید از هر که او دستور فرموده اطاعت کند. انسان نیمه خاکی شدن باید از منبع فیض و فرستادگان و پاکان مدد بگیرد. اکنون باید دید قرآن حدود آزادی و حاکمیت مردم را چگونه معین می کند؟

در آیه ۵۹ از سوره نساء آمده است: «و اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم»، یعنی از خدا و پیامبر و صاحبان امر خود پیروی کنید نسبت به خدا و پیامبر گفتگوی نیست: مسلمان از قرآن و سنت پیامبر باید اطاعت کند، ولی، درباره «اولی الامر» بین مسلمانان اختلاف شده است: گروهی گفته اند مقصود امرای مسلمین و حکام عادل مانند خلق، راشدین است (بفسر بیضاوی، ص ۱۱۵ - روح البیان، ج ۲، ص ۲۲۸). جمع دیگر «علماء» را پس از خدا و پیامبر «اولی الامر» دانسته اند که بدین است مقصود علمای دین یا «فقها» است نه هر دانشمندی. گروه سوم که مفسران شیعه اند، اولی الامر را «ائمه اطهار» دانسته اند، چنانکه ابوالفتح رازی در این باره می نویسد: «... حکم اولی الامر سه قول است: بعضی گفتند امرائند و بعضی گفتند علمائند و بعضی گفتند ائمه اند...» (مجمع البیان، ج ۷، ص ۲۳۹). در این باره دلایل گوناگونی آورده شده است که همه آنها به کار بحث ما نمی آید ولی، آنچه به حاکمیت در دولت اسلامی و رابطه مردم با فقها مربوط می شود بدین مضمون است که، به حکم عقل، خداوند تنها اطاعت از کسی را بطور مطلق واجب می کند که معصوم و مصون از خطا باشد و بیم آن نرود که به کارهای ناشایسته فرمان دهد و باطن و ظاهرش یکسان باشد، در حالی امراء و علماء (فقها) این اوصاف را ندارند و انگهی، اینان در گفتار و کردار با هم اختلاف دارد و چگونه ممکن است از مردم خواسته شود که از اوامر و فتاوی متعارض اطاعت کنند؟ (مجمع البیان طوسی، ج ۳، ص ۶۴ - تفسیر ابوالفتح، ج ۱، ص ۷۸۴ - تفسیر لاهیجی، ج ۱، ص ۲۹۵ - بعد).

ه - در مورد مفهوم «ولایت فقیه» که این روزها گفتگو درباره آن زیاد می شود در فقه امامیه اتفاق نظر وجود ندارد. همه آن را در زمان غیبت امام پذیرفته اند، ولی در اینکه تا چه اندازه آزادی اشخاص و حاکمیت نسبی آنان را در امور سیاسی و اجتماعی از بین می برد، اختلاف است. در این مقاله با پیام نمی توان درباره مفاد همه اخبار مورد استناد به تفصیل بحث کرد، لیکن نظریاتی گوناگون را ممکن است بدین شرح

خلاصه کرد: جمعی، مانند محقق کرکی صاحب جامعه المقاصد و پیروان او، گفته اند جامع شرایط در زمان غیبت نایب امام است و از همان ولایتی که پیامبر و ائمه در زمان خود داشته اند، به نیابت برخوردار می شود مگر اینکه در مورد خاصی ولایت او محدود شده باشد. اینان اعتقاد دارند که عقل حکم می کند که حفظ نظامی دینی و دنیائی، چنانکه در زمان امام بوده است، پس از او نیز استمرار یابد و اجرای احکام تعطیل نشود، پس، در زمان غیبت، نایبان امام باید این وظیفه مهم را به عهده گیرند.

برای اثبات «ولایت عام فقیه» به اخبار زیادی استناد شده و از جمله اخباری است که در آنها اعلام شده که، «علماء ورثه انبیا هستند یا «علماء امنای پیامبرانند یا «علمای امت من مانند انبیای بین اسرائیلند یا «مقام فقیه در این زمان مانند مقام پیامبر بنی اسرائیل است» یا «علماء حکام بر مردم هستند یا «مجاری امور و احکام بدست علمای الهی است که امین حلال و حرام او هستند یا گفته پیامبر ص که فرمود «اللهم ارحم خلقی» و در پاسخ سوالی که این جانشینان چه کسانی هستند، گفت: «کسانی که پس از من می آیند، حدیث و سنت مرا قلم می کنند و به مردم می آموزند».

دیگر از دلایل، نامه ای است از امام ع که در پاسخ اسحق بن یعقوب فرمود: «در حوادثی که رخ می دهد به روایان حدیث و مرجع کنید که جهت بر شما بدین و من محبت خدایم...» (امام خمینی، ولایت فقیه در حکومت اسلامی، ص ۸۸ - همچنین نقل از مکاسب شیخ، ص ۱۵۳). بنظر این گروه، از جمع اخبار رسیده نسبت به ولایت فقیه، هر چند که در دلالت بعضی از آنها و اعتبار بعضی دیگر تردید باشد، این نتیجه بدست می آید که در زمان غیبت امام، در تمام امور شرعی و قضایی و سیاسی و اداری، فقیه عادل جانشین اوست و بسان حاکمی که منصوب از طرف پیامبر یا امام شده باشد، همه امور را زیر نظر دارد و «حاکمیت» به معنی نسبی و نیابتی خود با فقیه است نه با مردم، با مردم و هر که بخواهد مشورت می کند، ولی همین که عزم راسخ یافته، تصمیم نهایی را خود می گیرد.

برعکس، بسیاری از بزرگان فقهاء ولایت عام فقیه را بدین وسعت نپذیرفته اند و دلالت و اعتبار روایات را برای اثبات چنین اختیاری گسترده ای کافی نمی دانند (شیخ مرتضی انصاری، مکاسب، ص ۱۵۳ - بعد - میرزا حسین نائینی و شیخ موسی خوساری، منیه الطالب، ج ۱، ص ۲۷۵ - بعد - اخوند ملا محمد کاظم خراسانی، حاشیه بر مکاتبه، ص ۵۲ و ۵۳ - سید محمد آل بحر العلوم و سید حسین آل بحر العلوم، بلغة الفقیه، ج ۳، ص ۲۲۱ - بعد). بنظر اینان، آنچه در شان علماء و تکرم آنان در اخبار آمده است، به منظور بیان وظایف شرعی آنان و مسئولیت هایی است که در تبلیغ احکام اسلامی و سنت پیامبر و ائمه برعهده دارند، نه اینکه بسان مضمومان بر مسلمانان ولایت نام پیدا کنند و حتی برتر از مومنان در اموال ایشان باشند و بفراتر بطور مستقل در این باره تصمیم بگیرند. بنابراین، فرض می هم که از مفاد اخبار

نیز عام بودن نیابت، فقیه استفاده شود، باید آن را ناظر به وظیفه متعارف و مهود پیامبران، یعنی رسالت و تبلیغ، دانست. زیرا، جز در اندک مواردی، باید اختیار فقیه نسبت به جان و مال مردم محدود می شود. وانگهی در بعضی اخبار قرآنی وجود دارد که مقصود از علمایی که در حلال و حرام خدا امین هستند، ائمه ع است نه بر فقیهی.

این بزرگان مفاد هر یک از اخبار را جداگانه مورد تحلیل قرار می دهند تا نشان دهند که نیابت و ولایت عام فقیه از آن استنباط نمی شود. برای مثل، در مورد حدیث نبوی که در آن آمده است: «دانشمندان امت من مانند پیامبران بنی اسرائیلند» می گویند بیشتر پیامبران بنی اسرائیل تنها مبلغان احکام موسی ع بوده اند و معنوی از آنان، مانند داوود و سلیمان، به ولایت و حکومت رسیده اند. پس، احتمال بیشتر این است که دانشمندان، از جهت تبلیغ احکام الهی بین مردم، به منزله پیامبران بین اسرائیل باشند.

درباره خبر «دانشمندان ورثه پیامبرانند» نیز گفته شده است که این میراث علم و وظیفه سنگین رسالت است نه ولایت یا در حدیث «خدا یا بر خدای من رحمت فرستد» گفته می شود. مقصود امامان هستند. باضافه، لزومی ندارد که خلیفه تمام احکام مستخلف را در خود جمع داشته باشد. همچنین، درباره نامه امام ع که فرموده است: «در حوادث واقعه» به روایان حدیث مراجعه کنید که حدیث بر شما هستند، استدلال شده است که مقصود از «حوادث واقعه» فروغ تازه ای است که در فقه مطرح می شود (مانند اینکه امروز پرسیده می شود که بیمه از نظر شرعی چه وضعی دارد تا بیجه ناشی از تبلیغ مصنوعی را چگونه باید تلقی کرد) و بعضی دیگر گفته اند منظور احکام کلی و غیر شرعی نیست و وصف حدیث و تجدید ناظر به وقایعی است که رخ می دهد و باید حکم شرعی در باره آن اجراء شود، برای مثال، هرگاه شخصی فوت کند و به اموری وصیت کرده باشد، ولی وصی تعیین نکرده یا وصی پیش از اجراء وصایا مرده باشد، فقیه

به امور او بپردازد (امام قاضی، غایه الامال، ص ۴۱۶). باید دانست که این گروه مفهوم «ولایت» را نفی نمی کنند، بلکه آن را عام نمی شمردند و بین خود نیز اختلاف دارند: بعضی گفته اند «ولایت» سه مرتبه دارد: عالی ترین مرتبه آن، یعنی اولی بودن بر مومنان از خودشان، ویژه است در معرض خطا و همه سوسه های شیطانی پس کارهاکان را به قبای و استحصان نباید در صلاحیت دیگران شمرده به ویژه، که لزومی ندارد احکام مستخلف در خلیفه جمع باشد چنانکه هیچکس آنها نمی کند که انسان (خلیفه پروردگار) اوصاف خدایی دارد کافی است انسان خداگونه باشد، یعنی استناد و توان لورانشی از منبع فیض و از همان مقوله باشد، تا بتواند آدم را خلیفه شمرد.

۳ - پیامبر و معصوم (به اعتقاد شیعه) متصرف از جنب خلوت و به شخص معین هستند، در حالی که

همکار، هم کلاس، برادر عزیز اقای دکتر کاظم سامی

نویسنده با درجه لیسانس پزشکی در اقصی نقاط کشور بدون کوچکترین وسیله از بیت المال مردم، در کوچکترین پست سازمانی وزارت بهداشت سابق که خود رئیس بهداری بودم خدمت مستخدم بهداری و خودم پزشک بهداری و وظیفه پزشکی خود را شروع کردم و امروز بعنوان متخصص از یکی از پیشرفته ترین کشورهای اروپائی بدون کمک مادی و یا معنوی از بیت المال مردم، منحصراً در بخش خصوصی انجام وظیفه مینمایم.

مقدمه: قانون ملی شدن طب در ایران را سه مرتبه دقیقاً از روی دو شماره روزنامه کیهان مطالعه کردم بنظر من این قانون دارای دو مرحله میباشد که قدر مسلم پس از تصویب نهائی با آئین نامه ای که از طرف وزارت خانه های مسئول تنظیم و به تصویب خواهد رسید مسائل زمانی - مالی و مکانی آن روشن خواهد شد. نکته های چشم گیر در مرحله اول عبارتند:

۱- جدا کردن بخش خصوصی از بخش دولتی یا ملی (بخش که بنحوی از انحاء از بیت المال مردم بهره میگیرد) با یک خط قرمز
۲- محدود کردن بخش خصوصی بهدیکه در صورت عدم انطباق با استانداردهای وزارت بهداشت و بهزیستی جلوی کار آنها گرفته خواهد شد

۳- جلوگیری از گسترش بخش خصوصی

نکته مهم مرحله دوم ملی شدن واقعی است که متضمن قطع کامل رابطه مادی بین پزشک و بیمار و معر کامل بخش خصوصی است.

بحث و انتقاد و پیشنهادها:

نکته های اول و دوم مرحله ابتدائی یعنی جدا کردن بخش خصوصی و محدود کردن آن ارزونی است که در مدت بیست و پنج سال طبابت خود از روز اول تا امروز در فل دارم و تنها امید من باینست که حتی آخرین روز طبابت من روزی باشد که این مسئله انجام شده و قابل لسن باشد زیرا معتمد بین نوشتن قانون و تصویب آن تا اجرای قانون تفاوت از زمین تا آسمان است برای مثال قانون تعلیمات اجباری تصور میکنم در دوران دوم و یا سوم مجلس شورای ملی به تصویب رسیده و امروز حتی اثری از امکانات اجباری آن وجود ندارد و اما موارد ضعف اجرائی این دو نکته عبارتند از:

الف - وجود تعداد کم پزشک و یاران پزشک از قبیل بهیار - پرستار - تکنیسین - دکتر آزمایشگاه - دکتر

رادیولوگ و غیره.....
ب = اکثریت پزشکان شاغل در بخش دولتی کار اصلی آنها در بخش خصوصی است و شغل دولتی آنها بیشتر جنبه تقنین داشته و باخطر بازنگشتگی آن میباشد.
ج = عدم قدرت مالی دولت و عدم جو مساعد برای پرداخت حقوقهای درشت به پزشکان. با توجه به عمل مثبت دولت مبنی بر پائین آوردن حقوق وزراء - و معاونین و استانداران
د = ناگزیر بذكر یک داستان واقعی کوچک هستم: بعد از فراغت از تحصیل دانشکده پزشکی تهران یک دوره ۱۵ روزه اکثر دیدار مسئولین و موسسات درمانی و بهداشتی تهران بود لازمه برگشت بکار اینجانب قرار داده شده بود ضمن این دیدارها و گفت و شنودها با جناب آقای دکتر..... رئیس اداره بهداشت مادر و کودک وزارت بهداشتی که از قرار واقع جزء پزشکان معتمد و سالم دستگاه بود آشنا شدم. من یعنی جوان بودم و سرپرشوری داشتم پارا از گلیم خود درازتر کرده و سخن بدانجا کشید که جناب دکتر در حضور بیش از بیست نفر همکار اعتراف فرمودند که با امضاء تعهد

نامه مبنی بر عدم داشتن مطب خصوصی و دریافت ماهانه مبلغ.... بعنوان حق محرومیت از مطب هفتای پنج روز در محل... با داشتن نابلو و معاینه و مداوای بیماران خصوصی میپردازند و حتی ایشان اضافه فرمودند که خود مقام وزارت هم این موضوع را میدانند جناب دکتر کاظم سامی اکثر ما پزشکان موجود کشور بزرگ شده این چنین دستگاهی هستیم.
با توجه به مفاد الف - ب - ج - د - د برابر عزیز این عمل احتمالاً در روزهای اول و دوم انقلاب و با یک جهش انقلابی امکان داشت ولی امروز و با فرقه خیلی دیر است.
نکته سوم از مرحله ابتدائی مبنی بر جلوگیری از گسترش بخش خصوصی است جناب دکتر سامی یک ستاره ای ساده اما بنظر شما طبق یک برنامه صحیح با شرایط مادی و معنوی فعلی دولت جمهوری اسلامی اگر شخصی جنبه مالی بدست ده سال مسئولیت و مقام فعلی را داشته باشید میتوانید کلیه پرسنل، بیمارستان، و مسائل فنی و تکنیکی لازم را برای تبدیل مرحله اول به مرحله دوم دارک ببینید؟ البته من معتقد هستم که جواب

این سوال منفی است. من از کشورهای بلوک کمونیست و یا در راه رسیدن به کمونیست، اطلاعاتی ندارم ولی تا اینجا که مطالعات حضوری من در آلمان - فرانسه و بیشتر از همه طب ملی انگلیس ملاک قضاوت من میباشد این امر امری است محال از طرف دیگر با توجه به مختصر دقتی که در بخش خصوصی بنمایم کاملاً آشکار است که این بخش از دو قسمت کاملاً متضاد که بر حسب احتیاج زمانی و مکانی به یکدیگر وصل شده اند تشکیل شده است یک قسمت بخش خصوصی سرمایه دار که قسمت دوم را مورد استثمار قرار میدهد و از نظر ظلم و جور به بیمار قسمت دوم را اجباراً بدنبال خود میکشاند و این قسمت است که بعلت خاصیت وجودی سرمایه داری خود در پی انحصار طلبی بوده و بعلت کم بود عرضه همیشه سطح تقاضا را بالا نگاه داشته تا خدشه به سیادت و آقائی او وارد نگردد و به چپاول خود ادامه دهد و جنبه مالی با جلوگیری از گسترش بخش خصوصی و عدم قدرت مالی و زمانی و مکانی دولت جهت گسترش سریع بخش ملی به این قسمت از بخش خصوصی من غیر مستقیم کمک مینمائید و اما قسمت دوم بخش خصوصی که اکثر کادر پرسنلی آن مشترک بین بخش خصوصی و دولتی میباشد و در صورت اجرای چنین قانونی و استفاده از سرمایه های گسترده و متفرق و فطره قطره این قسمت به نماید چه نتایج درخشانی حاصل میگردد؟
به تجربه ثابت شده که بخش خصوصی با سرمایه کثرتی تشکیلات ارزنده تری را به بازار عرضه میکند وزارت بهداشت و بهزیستی میتواند بایک آئین نامه ای که با همکاری قسم دوم بخش خصوصی براساس ایجاد تشکیلات لازم برای گسترش بخشهای درمانی کشور بوقوع اجرا بگذارد با این عمل بامدت زمانی خیلی کم بدون دخالت سرمایه گذاری دولتی عرضه خدمات درمانی بخش خصوصی با سرعتی چشم گیر قدم به بازار کار خواهد گذاشت در نتیجه اضافه شدن عرضه هم کیت کار و هم کیفیت کار و به بهره خواهد رفت (لایحه و یا آئین نامه نوشته شده موجود است که در آینده تقدیم خواهد شد) و این جا است که امکان اجرای نکته اول و نکته دوم مرحله ابتدائی قابل تأمل شده و در صورت سیاست صحیح وزارت بهداشت و بهزیستی مسئله ایجاد روابط معقول برای مدت محدود بین بخش خصوصی و بخش ملی شایسته مذاقه و بحث میگردد.
نکته ای در مرحله دوم اجرا و پیاده کردن مرحله دوم یعنی قطع رابطه مادی بین بیمار و طبیب در سراسر ایران این یک مسئله است که تنها برای من بلکه برای سی و پنج میلیون جمعیت ایران یک آرزو یک خواب یک خیال و یک تصور بیش نیست دوست عزیز تنها نقطه ضعفی که در حال حاضر باید بان اشاره کرد استفاده تبلیغاتی کردن و بوق و کرنای و دهل بدست گرفته و وعده طوای نسبه دادن و چنین ادعائی کردن است والا هم من میدانم و هم شما میدانید که با شرایط جوی و فرهنگی و اقتصادی دنیای امروز ایجاد یک چنین سیستمی در کشور ایران به خواب و خیالی بیشتر شباهت دارد معذالک کل.

اجرای چنین قانونی مسئله فرار مغزها دست شما را داخل حنا نگهدارد؟

نکته سوم از مرحله ابتدائی یعنی جلوگیری از گسترش بخش خصوصی علاقمند مسئله را معکوس مورد بحث قرار دهم یعنی ایجاد تسهیلات برای ایجاد بیمارستانها و مراکز درمانی بخش خصوصی و معالایان نتیجه گیری نمایم.

در صورتیکه دولت و یا مؤسسه ای که در راه طب ملی قدم بر میدارد با تقصیر کافی به بخش خصوصی جهت باز خرید کردن مؤسسات آن در بعد زمانی معلوم مبادرت به ایجاد تسهیلات لازم برای تیر گرفتن قسمت دوم بخش خصوصی و استفاده از سرمایه های گسترده و متفرق و فطره قطره این قسمت به نماید چه نتایج درخشانی حاصل میگردد؟
به تجربه ثابت شده که بخش خصوصی با سرمایه کثرتی تشکیلات ارزنده تری را به بازار عرضه میکند وزارت بهداشت و بهزیستی میتواند بایک آئین نامه ای که با همکاری قسم دوم بخش خصوصی براساس ایجاد تشکیلات لازم برای گسترش بخشهای درمانی کشور بوقوع اجرا بگذارد با این عمل بامدت زمانی خیلی کم بدون دخالت سرمایه گذاری دولتی عرضه خدمات درمانی بخش خصوصی با سرعتی چشم گیر قدم به بازار کار خواهد گذاشت در نتیجه اضافه شدن عرضه هم کیت کار و هم کیفیت کار و به بهره خواهد رفت (لایحه و یا آئین نامه نوشته شده موجود است که در آینده تقدیم خواهد شد) و این جا است که امکان اجرای نکته اول و نکته دوم مرحله ابتدائی قابل تأمل شده و در صورت سیاست صحیح وزارت بهداشت و بهزیستی مسئله ایجاد روابط معقول برای مدت محدود بین بخش خصوصی و بخش ملی شایسته مذاقه و بحث میگردد.
نکته ای در مرحله دوم اجرا و پیاده کردن مرحله دوم یعنی قطع رابطه مادی بین بیمار و طبیب در سراسر ایران این یک مسئله است که تنها برای من بلکه برای سی و پنج میلیون جمعیت ایران یک آرزو یک خواب یک خیال و یک تصور بیش نیست دوست عزیز تنها نقطه ضعفی که در حال حاضر باید بان اشاره کرد استفاده تبلیغاتی کردن و بوق و کرنای و دهل بدست گرفته و وعده طوای نسبه دادن و چنین ادعائی کردن است والا هم من میدانم و هم شما میدانید که با شرایط جوی و فرهنگی و اقتصادی دنیای امروز ایجاد یک چنین سیستمی در کشور ایران به خواب و خیالی بیشتر شباهت دارد معذالک کل.

۱- آرزوی موفقیت شما را درگاه احدیت خواستارم
۲- ۷- ماه از انقلاب میگذرد بهم بجنب و سرکه تقدیر روکن
۳- هرچه از تعداد پزشکان ایران کم میشود به متکبران دوره گرد اسپندی - بهمه به بل شل - جلاقی - عاجز کور - و اقسام مسائل اضافه میگردد
۴- بداد تریاک و هروئین پرس که فردا باور کن خیلی دیر است

درون مهلکه ی خون و دود و آتش و سرب
میان حنجره ی زخم خورده ی فریاد
ز قلب پر تپش اضطراب و مرگ و خروش
جنین حسرت زهدان مادر تاریخ،
- به جنب و جوش افتاد
چو دانه ای که به بطن زمین
امید بار وری را به خواب میبندد
هزاران سال
به نیمروز غریبی جوانه کرد و شکفت
شکفت و گفت ببین:
سنگواره هم گل داد!
جنین
به هیبت نوزاد پاک آزادی

قدم به دامن پر موج خون خلق نهاد
هلا ستاره ی بیدار و روشن پیکار
اگر چه دیر دمیدی در آستانه ی شب
ولی دمیدی و الحق چه خوش درخشیدی
به پیشواز تو جمهور
از کران زمان
قیام کرد
صلا دهید ستمدیدگان عالم را
صلا دهید که از ما
به هر قیام
درد.

جواد محبت

از نظر پزشک حائق و جراح ماهر نیز در زمینه کار خود اطاعت می شود و هیچکس هم بر آن خرد نمی گیرد. سفارش دستور معصوم نیز که در امور خود به همکاری اشان مذهبی و حقوقی رجوع کنید بر همین مبناست.
بنابراین، در زندگی پیچیده اقتصادی و سیاسی و اداری امروز، قبیله که تنها قواعد شرع را می داند و عادل و پرهیزگارا است نمی تواند بر دیگران ولایت داشته باشد و در زمینه تخصصی های علوم گوناگون اجتماعی خود را مطاع همه بداند بایستی با روشن بینی این ولایت در حوضی خود بکار برد و از مبالغه و تعصب پرهیز کرد.
با توجه به مبانی یافته، ولایت قبیله بایستی به گونه ای با حاکمیت سیاسی و اجتماعی مردم و شرکت عموم در اداره جامعه (به شکل قرآنی آن) به هم جمع شود. تحلیلی که مرحوم ناتانی، با توجه به وضع زمان خود کرده است، بنظر منطقی تر از دیگران

با تشکیل حکومت اسلامی محلی برای اجرا داشته باشد و احتمال دارد، با دگرگونی موضوع حکم، مفاد نیز تغییر کند. برای مثال، اگر امام در زمان حکومت چاپز و خودگامه دستور دهد که در دعوی خود به دادگاه دولتی نروید و کسی را بیاید که حلال و حرام دین را بشناسد و حدیث مارا روایت کند، آیا این حکم در دولت اسلامی نیز مصداقی برای اجرا دارد و آیا در حکومتی اسلامی، قبیله که هیچ ستمی در دادگاه ما ندارد می تواند به استناد ولایت قبیله به دادرسی بپردازد و حکم دهد و اجرا کند؟
خبر ولایت قبیله بدین معنی نیست که در حوضیون یا «قبیله» امتیاز اجتماعی و سیاسی بر سایر مردم دارند زیرا در نظر اسلام همه برابر و برابری ولایت از نظر تخصص و پیش است. اگر در جامعه ای قانون حکومت کند یگانه باید نظر کسی که قانون را می شناسد و معادل و پرهیز کار است محرم باشد، همچنانکه

و همین امر عامل دیگری است که در تفاوت ولایت قبیله با پیامبر و معصوم باید مورد توجه قرار گیرد.
۲- در استنباط از اخبار باید به مفاد آیات قرآن و ضوابط موجود در کتاب آسمانی توجه کرد هیچ خبر و حدیث و آیه ای جدای از سایر قواعد نباید معنی شود اسلام یک دستگاه هم آنگ مذهبی - سیاسی - فلسفی است که بوسیله قرآن رهبری می شود. هر قلعه را باید در درون این دستگاه نگریست و مفاد و نقش آن را در زندگی اجتماعی معین ساخت. قبیله راستین نیز به این ضرورت توجه داشته اند و همین جهت نیز گفته اند که جمع بین قواعد، تا جایی که امکان دارد، اولی از نسخ و تخصص است.

«قبیله عادل» وصفی است اکتسابی که همه می توانند بدست آورند. از سوی دیگر هیچ قبیله برقیبه دیگر ولایت ندارد و همه خلیفه و نائب معصوم هستند. این نبی است، اگر در حدود ارشاد و تبلیغ احکام الهی و امر به معروف و رفع اشکال مقلدان باشد، هیچ مفیده ای به بار نمی آورد. ولی، هرگاه فراتر از آن رود و به مرحله رهبری و حکومتداری برسد، با اختلافی که در ایجاد پیدای می کنند کار مسلمانان را دشوار می سازد. همان گونه که به حکم عقل نباید کار اجرای احکام اسلامی تعطیل شود به حکم همان عقل باید نظمی نیز بر آن حکم فرماید. چگونه ممکن است مسلمانان ناگزیر به اجرای هر حکم متضاد شوند که از جانب دو قبیله عادل مورد احترام صادر شده است؟ و سر نوشت امور عمومی چه خواهد شد، پس، باید اعتراف کرد که مرحمت در رهبری به نهاد سازمان یافته و معطوف بر روی رفع اشکال های ناشی از آن ضرورت عقلی دارد.

تواند چنان تنظیم شود که به این هدف عالی، یعنی حفظ قانون اساسی و اسلامی بودن قوانین عامی، خلی نرسد. ولی، هر چه قوت باید در «شورای نگهبان» انجام شود بدین ترتیب، از تعارض قدرت ها و برهم خوردن نظم در دولت جلوگیری می شود، به حاکمیت ملی و سیاسی مردم در «جمهوری اسلامی» صنعه ای نمی خورد و «قبیله» نیز می تواند رسالت خود را در پاسداری احکام الهی انجام دهد.
بی تردید این اقدام رسمی «قبیله» مانع از نفوذ معنوی مراجع عالیقدر مذهبی در بین مردم و رهبری و ارشاد آنان نخواهد شد. نیروی که صلاح «امر» به معروف و نهی از منکر را نیز با خود دارد و می تواند، به عنوان جرونی مردمی و والا پاسدار مذهب باشد و وسوسه پایدار در برابر خودکامگی ها و طغیان ها به شمار آید.

تحلیلی از رفتن نهضت پس از دستیابی به پیروزی

انقلاب مشروطیت، شکوفائی حرکت پیگیری مردم مستبدی ایران بود. مردمی که برای درهم کوبیدن برج عاج حکومتی مستبد فروخته و رجال دست نشانده و خود فروخته بیای خاستند تا نظامی کهنه و ارتجاعی را نابود کرده و نظامی دیگر، نظامی که حقوق پایمال شده آنها را تأمین کند جایگزین آن کنند. این ابتدای آگاهی مردم در طول تاریخ پر اضطراب و هیجان کشورمان بود که با رخنه زواری بسیاری از مردم خطی دلبرسوز از پایمان تا ساحل فارس خواسته شان به ثمر رسید.

اما... اما استعمارگران فرصت طلب خارجی با همدستی و همراهی مرتجعین داخلی که همیشه این عوامل، سبب پیگیری برای عقب نگه داشتن فرهنگ ملی ایرانی بوده اند این نژاد تازه پای پا کجاده انقلاب را در پارک اتابک خفه کردند، آنهم با همکاری دوستان انقلابی، با ایجاد تفرقه و همکاری سرشنیان مرفه و مزدوران تازه بدوران رسیده با مشتی مرتجع اصولی، که همیشه پشتوانه ای بوده اند برای فتوایهای تاکنون و هنوز پایدار، انقلابیون مومن به اصول انقلاب را خلع سلاح کردند زیرا صلح دانستن، صدای انقلاب مردمی را خاموش کرده به بهانه هائسی مزروره و مرتجعانه، مردان رزمندی انقلاب مشروطیت را به انزوا طلبی وادارند میدانستند که (صاحب) آنها را مورد مؤاخذه قرار خواهد داد و امکان قطع (جیره) در نافرمانی و سرپیچی از امر است، میدانستند خزانه ای شیزوئی سفارت فقیه را برقی شایسته باید پس داد، با آنها همانند بود که مشروطیت لایسی نیست که لایق ایرانی باشد این رنگ و روغنی است چشمگیر و عوام فریب، برای پیشبرد مقاصد دولت فقیه می انگلستان، مگر نه هند شرقی پایگاهی شریعتش بود برای کابخ نشان (لندن) تا ظهور مهاتما گاندی و این نیز همچین تا... برآمدن (مصدق) منابع زیرزمینی ایران هم رنگ حیات کولوزی

از انگلیس بود که با فعل نفت مرگ صنعت پیش رس میشد.

چگونه میتوان نهضت مردمی و انقلابی (مصدق) را دنباله ای فریادهای سهراب ستراخان و کوشش پیگیری قلم زدهای میرزا جهانگیرخان صوراسرافیل و سخنرانیهای بی باکانه ای ملک المتکلمین و سید جمال الدین واعظ و شهید نامی تغه الاسلام تبریزی ندانست، فریاد شکوهمند شیخ محمد خیابانی، پایرسی کلنل محمد تقی خان سپهان و نهضت انقلابی بی نظیر مرد گستاخ دیر تاریخ میرزا کوچک خان جنگلی در تلویر فرهنگ ملی و قومی است که میتواند چه روزنمایاند، آیا کورباطنان کوتاه بین، معتقد به سیر تدریجی تکاملی تاریخ نیستند که سر از گریبان انقلاب در آورده و فقط خود را و طبقه و یا قشر اندک خود را دیده اند، مگر نمیدانند این مردمان که قربانان را میسازند؟

آگاهی سیاسی و شعور فرهنگ و دیدگاه اقتصادی شعار نیست که از دهان تمام اقتدار جامعه با تحریک عاطفه و احساسات آنها بیرون بریزد و ایجاد سازندگی کند. شناخت مسائل معضل جامعه جز با شناخت سیر تدریجی تکاملی تاریخ و بروز نهضت ها و انقلابهای مردمی و انسانی میسر نخواهد شد. اصول اساسی جامعه را نمیتوان فدای انحصار طلبیهای ناشیانه و خود پرستانه کرد (انقلاب مشروطیت) نمادی است مردمی و تجربی برای آنها که دست بقم میرند یا زبان سخن میگویند، مادر اول تاریخ پر شیب و فرار خود هر از چند گاهی گرفتار ایفکارا بلایا و طایفه ها و گه گاهی هم پورش ناگهانی قدرتهای سیخ شده ی خارجی بوده ایم، تجربه در تاریخ ما نشان داده است که فقط قاطعیت و قدرت در یک حکومت دموکراسی که بوسیله مردم انتخاب، نه انتصاب شده است میتواند جلوی نفوذ میکرپ سلسله ارتجاع خودکامه داخلی و امپریالیسم مطر گر خارجی را بگیرد از نظر ما (جنبش) باید هر دولتی در این مرحله زمانی که معیارهای گذشته رنگ می بازد

و معیارهای جدید اهسته نفع میگیرند از فلسفه ای استفاده جوید که نظام جدید را هر چه مرحله پایدار برساند و این در فلسفه حکومت دموکراسی متمرکز مستتر است، حکومتی که اجازه میدهد بر حسب ضرورت منطقی زمانی از تمرکز سودجوییم و زمانی دیگر که در مقابل حوادث ساخته و پرداخت شده نایب تاده ایم به تقسیم دموکراسی توسل جوئیم.

شناخت مسائل انقلاب که فقط آگاهی اجتماعی و شعور سیاسی میخواهد با جمع کردن خلق و شعاردان حل نخواهد شد. مسائل انقلاب در قدرت متبلور میشود. انقلاب برای تصرف ضروری ترین وجه آن در شکل و کیفیت قدرت بوسیله مردم است اما در مرحله عمل این توجیه اعتباری و نسبی است، قدرت سیاسی و نظامی ناشی از انقلاب باید نخست در راه سازماندهی و تعیین چارچوب سیاست اجتماعی و اقتصادی قدرت انقلابی بکار رود. در اینصورت بدیهی است که قدرت و اعمال قدرت باید بکلی از شکل و محتوای گذشته ای آن که منحصر به گروهی محدود از هیات حاکمه و در خدمت تثبیت و ادامه نفوذ سیاسی و اقتصادی آن بود خارج شود. سابقه طولانی تاریخی قدرت سیاسی نشان میدهد که قدرت وقتی از حیطه ی دخالت و نظارت مردم و نمایندگان واقعی آنها خارج شد، یعنی بصورتی متمرکز و انحصاری فاسد میشود، یعنی اعمال قدرت از ضابطه ی قانونی خارج شده و بصورت فخر و خشونت در میآید، انقلاب ما بخاطر کوتاه بودن مدت آن و شرایط شدید عملی نتراست توده ها را در تجربه ی عملی سازماندهی سیاسی و مبارزه ی تشکیلاتی مجهز کند، در این انقلاب نه چارچوب یک برنامه ی سیاسی و اقتصادی و اجتماعی مترقی تدوین شده و بصورت محور و انگیزه ی حرکت توده ها در آمده و نه کادر های ورزیده و مجرب اداری و سیاسی برای مدیریت سازمان انقلابی جامعه تربیت

گوناگون و دربرامون محورهای اصلی قدرت در برابر هم قرار میدهند و در حالی که بحران اقتصادی و اجتماعی و مسائل ناشی از دوران طولانی استبداد و فساد و وابستگی به بیگانگان بر جای خود مانده و همچنان آثار ناگوار خود را در جامعه نفوذ میدهد کارمدریت انقلابی جامعه را در محور قطبهای آشکار و پنهان بصورت رقبتهای و کشمکشها و سعایتها و توطئه ها در میآورد و مسیر انقلاب را از چهارچوب برنامه ریزی برای حل اساسی مسائل اجتماعی و اقتصادی دور کرده و گروهها و قشرهای اجتماعی را به نسبت منافع اقتصادی خود در گرد قطبهای درحال منازعه و رقابت جمع میکند و در نتیجه کشمکش برای تصرف مراکز قدرت و نفوذ در محور رهبری جای کار دسته جمعی و همکاری یکپارچه را میگیرد.

اگر این نوع رقبتهای و کشمکشها درون حوزه مدیریت انقلاب و دولت وجود داشته باشد از همین حالا باید بگوئیم که کار انقلاب ما نه اینکه به سرانجامی منسرد بلکه نتیجه به فاجعه ای منتهی میشود که پیش بینی ابعاد آن کار مشکلی نیست.

بطور کلی هر نوع کشمکش و رقابتی در داخل گروههای سیاسی و افراد باید مطلقا تحت الشعاع پیروزی هدفهای انقلاب باشد تا بوی کامل بنیادهای سرمایه داری و وابستگی های استعماری آن قرار گیرد، رقابت در حل مسائل مسلکی و اقتصادی نباید به جنگ قدرت و خشونت در مرحله ای که هنوز سرنوشته انقلاب ما شدت آسیب پذیر و قابل انحراف است منجر شود.

مسئله محتوای جمهوری اسلامی نباید وسیله از بین رفتن فضای گفت و شنود و تبادل افکار و اندیشه ها و ایجاد شرایط ارعاب و وحشت در طرح مسائل اعتقادی گردد. اگر گروههای سیاسی نخواهند برای رسیدن به هدفهای خود وسائل آرا برانند نهتم و انزوا و خشونت و توطئه قرار بدهند در اینصورت در زمینه فرهنگ طبیعت سیاسی اکثریت جامعه و فقدان بنیادهای

گروه پیوستگان به جنبش - کرمانشاه

حقوق نیز بطور کلی جزای صدور حکم قرار گیرد چه بسا خود قانون را نقض کند، بنابراین تکیه بر حکم قانون کافی است چنانچه در اصل صدوسی و ششم نیز موضوع تکرار شده است.

۳۲ - اصل صدوچهل و دوم بند دوم این اصل تعداد افراد کافی نیست و شاید مقتضی باشد که سه نفر از حقوق دانان خارج از دو گروه مذکور به آنها اضافه شود.

۳۳ - اصل صدوچهل و چهارم چون منظور پاسداری از قانون اساسی است چه مانعی خواهد بود اگر عنوان شود «درخواست اشخاص مذکور در اصل مزبور و یا هر یک از اعضای شورای نگهبان قانون اساسی» و علاوه مدت یکماه کافی نیست و بهتر است حداقل سه ماه معاون بازتشنه

این روزنامه با امتیاز آرش منتشر می شود

صاحب امتیاز: فاطمه نراقی
با نظر شورای نویسندگان سردبیر: اسلام کاظمیه
صفحه آرائی از: حبیب مفتون
نشانی: غرب تهران - خیابان فرصت شیرازی - تقاطع با اسکندری
شمالی - شماره ۱۵۵
تلفن ۹۲۳۳۱۸

صندوق پستی ۴۴۸
هواداران جنبش کرمانشاه

سخنی چند در باره طرح قانون اساسی

بقیه از صفحه ۳

۱۴ - اصل سی و پنجم برای رفع هر گونه تفسیر ناپجا مقتضی است جمله با تصریح مدت بیست و چهار ساعت از تاریخ بازداشت روشن گردد.

۱۵ - اصل چهلیم بطوریکه مشاهده میشود برای مالکیت تکلیف وضع قانون تعدیدی منظور شده است، ولی همانطور که در مقدمه گفته شد اگر در تنظیم این اصل، اصل ۱۴ قانون اساسی آلمان مورد نظر بوده است.

۱۶ - اصل سی و پنجم برای رفع هر گونه تفسیر ناپجا مقتضی است جمله با تصریح مدت بیست و چهار ساعت از تاریخ بازداشت روشن گردد.

۱۷ - اصل چهلیم بطوریکه مشاهده میشود برای مالکیت تکلیف وضع قانون تعدیدی منظور شده است، ولی همانطور که در مقدمه گفته شد اگر در تنظیم این اصل، اصل ۱۴ قانون اساسی آلمان مورد نظر بوده است.

۱۸ - اصل سی و پنجم برای رفع هر گونه تفسیر ناپجا مقتضی است جمله با تصریح مدت بیست و چهار ساعت از تاریخ بازداشت روشن گردد.

۱۹ - اصل چهلیم بطوریکه مشاهده میشود برای مالکیت تکلیف وضع قانون تعدیدی منظور شده است، ولی همانطور که در مقدمه گفته شد اگر در تنظیم این اصل، اصل ۱۴ قانون اساسی آلمان مورد نظر بوده است.

۲۰ - اصل چهل و پنجم و نهم ناقص و زائد است.

۲۱ - اصل سی و پنجم برای رفع هر گونه تفسیر ناپجا مقتضی است جمله با تصریح مدت بیست و چهار ساعت از تاریخ بازداشت روشن گردد.

۲۲ - اصل سی و پنجم برای رفع هر گونه تفسیر ناپجا مقتضی است جمله با تصریح مدت بیست و چهار ساعت از تاریخ بازداشت روشن گردد.

۲۳ - اصل سی و پنجم برای رفع هر گونه تفسیر ناپجا مقتضی است جمله با تصریح مدت بیست و چهار ساعت از تاریخ بازداشت روشن گردد.

۲۴ - اصل سی و پنجم برای رفع هر گونه تفسیر ناپجا مقتضی است جمله با تصریح مدت بیست و چهار ساعت از تاریخ بازداشت روشن گردد.

۲۵ - اصل سی و پنجم برای رفع هر گونه تفسیر ناپجا مقتضی است جمله با تصریح مدت بیست و چهار ساعت از تاریخ بازداشت روشن گردد.

۲۶ - اصل سی و پنجم برای رفع هر گونه تفسیر ناپجا مقتضی است جمله با تصریح مدت بیست و چهار ساعت از تاریخ بازداشت روشن گردد.

۲۷ - اصل سی و پنجم برای رفع هر گونه تفسیر ناپجا مقتضی است جمله با تصریح مدت بیست و چهار ساعت از تاریخ بازداشت روشن گردد.

۲۸ - اصل سی و پنجم برای رفع هر گونه تفسیر ناپجا مقتضی است جمله با تصریح مدت بیست و چهار ساعت از تاریخ بازداشت روشن گردد.

۲۹ - اصل سی و پنجم برای رفع هر گونه تفسیر ناپجا مقتضی است جمله با تصریح مدت بیست و چهار ساعت از تاریخ بازداشت روشن گردد.

۳۰ - اصل سی و پنجم برای رفع هر گونه تفسیر ناپجا مقتضی است جمله با تصریح مدت بیست و چهار ساعت از تاریخ بازداشت روشن گردد.

۸ - اصل سیزدهم «قرارات محلی در حدود اختیارات شوراها بر طبق مذاهب بلا محصل بنظر میرسد»

۹ - اصل شانزدهم قسمت آخر جمله «ارتباط بین» و کلمات وسیله رئیس جمهوری زائد است. رئیس جمهور مظهر و نماینده تعریفی است نه صاحب عالیترین قدرت.

۱۰ - اصل هجدهم تشکیل دادگاهها بر طبق موازین اسلامی عنوان شده است با توجه به اینکه قوانین با رعایت موازین اسلامی خواهد گذشت، تشکیل دادگاهها و محل و فصل دعوی و حقوق عمومی باید بموجب قانون باشد.

۱۱ - اصل نوزدهم اعمال قوه مجریه به مسئولیت هیات وزیران است، عدم توجه باصیت مسئولیت در امور اجرائی و استعمال کلماتی مثل (طریقه، وسیله، اشخاص و غیره...) راه اول طرح شدن مسئولیت را باز میگردد فلذا اصلاح این اصل و توجه به مسئولیت قوه مجریه از مسائل مهم و اصلی است و هیات وزیران باید مجزا از سایر مراجع و قوا مشخصا در امور اجرائی مسئول شناخته شود.

۱۲ - اصل بیست و سوم ناقص تر از گذشته و بی توجه به معیای گذشته است: اولاً - در حالیکه برای حیثیت انسانها باید اصل خاصی وجود داشته باشد که شامل تمام انسانها بشود نسبت به سایر موارد ارزشها، کلیه حقوق ناشی از آزادی باید مصون از تعرض باشد از آن جمله است سال و ناموس اشخاص.

ثانیاً - مصون از تعرض است مگر به حکم قانون تا کتون این مفهوم را داشته است که بموجب قانون میتوان متعرض حقوق اشخاص شد. در حالیکه هیچ قانونی نباید متعرض حقوق مذکور گردد بلکه برای حفظ آنها کسانی را متعرض میشود که برای این ارزشها تعرض کنند. از این رو قانون باید مانع تعرض باشد و اگر کسی بر آن حقوق تعرض نمود مورد مجازات قرار دهد چه اینکه در گذشته دیده شد که قانونی خورسازانه گذشته و در مقابل سوال پاسخ چنین بوده است که بنا بر اجازه قانون اساسی بر قانونی را میتوان گذراند حتی برای تعرض بارزهای مزبور.....

۱۳ - اصل بیست و نهم در مورد تکلیفی که بعهده دولت برای تأمین

سقوط در اثر نقص فنی

بقیه از صفحه ۱

بروند. در انجامندسین ما با نقشه و دوربین و خط کش و وسایل کافی مشغول پیاده کردن نقشه نهر های وسیع و طولی بودند. چادر و لوازم خواب هم آماده شده بود. بیل و کلنگ به دست کارگران می دادند و صبح تا شب سرگرم عرق ریختن ونهرکتی بودند. نهری بزرگ و طولانی پس از روزها کارکنده می شد. سر مهندس ما می رفت و بازرید می کرد و می گفت عوضی کنده اند. چند روزی هم نهر را پر می کردند و یکی دیگری در جانی دیگر. دو ماهی به این ترتیب شهر را خلوت کردیم و با اولین باران ایامه دیگر حکومت کودتا در تهران مسلط شده بود و کار ماتام.

حالا ما چه می کنیم؟ سیل روستائیان و شهرستانها را با ایجاد توقع به تهران می کشانیم و در صف انتظار خانه های لوکس طاغوتیان نگه میداریم.

هنوز بازار بحث و گفتگو بر سر تظاهرات اشتباه امیز یک جبهه به هواداری از یک روزنامه گرم است که گرفتار عواقب آن شده ایم. روز اول سخنگوی دولت چیزی شبیه این جمله گفت که ساواکیها و ضد انقلابها با حمله به

تظاهر کنندگان خواستند اشوب و بلا به راه بیندازند. بعد گفته شد که طرفین یکدیگر را زدند. بعد گفته شد که تظاهر کنندگان نامسلمان مسلمین را زدند و حتی از قول یکی از زعمای دولت در روزنامه های خبری نوشتند که تظاهر کنندگان خودشان را با سنگ و آجر مجروح می کردند تا برای دولت پرونده بسازند؟! و من راقم این ستور به عنوان یک معتقد اصولی به انقلاب اسلامی، به عنوان کسی که در این راه مبارزه کرده و هدف حمله مستقیم حکومت استبداد بوده است و نه به منظور «میوه چینی» و بهره برداری شخصی، به عنوان کسی که بجز شهرستانها، دست کم در تمام تظاهرات ضد رژیم خیابانی از سال ۱۳۲۴ تا پیروزی انقلاب به صورت عامل مؤثر و حداقل ناظر حضور داشته ام و بحکم سی و دو سال تجربه ای عینی باید کارشناس شده باشم، و با تظاهرات آن روز هم مخالف بودم اعلام می کنم که ناظر آن تظاهرات بودم و از دیگران هم تحقیق کردم و می دانم که اگر چه جمعی از گروه تظاهر کننده حاضر به جنگ بودند، ولی عملشان یا فرار بود و یا دفاع.

ظرائف و تدبیرها و تحریکاتی که در آن جریان شد خود ماجرائی قابل بررسی دارد که جای آن این نیست.

متأسفانه شهود عینی این حادثه که به دادستان انقلاب مرکز گزارش داده اند شهود عادل نبوده اند، که ایشان در اثر شهادتهای غیر واقع طبق نوشته ی روزنامه ای اطلاعات چهارشنبه ۳۱ مرداد در مصاحبه ای گفته اند:

«بدید که چندی پیش، چریک فدائی خلق، روشنفکر ها، ساواکی ها، و دسته جات مختلف، دست بدست هم دادند و ناگهان مسلمانها را محاصره کردند و پیدا بود که نقشه هایی بوده که از قبل، طرح شده است. آنها با سنگ و چوب و چماق و دشنه، به مردم حمله کردند، در نتیجه سیصد نفر زخمی شدند و حتی من از یک شاهد عینی شنیدم که در آن روز، برآسر ضربه ای که بیک پیرمرد وارد شده بود، چشم هایش از حلقه درآمد.»

در این مصاحبه «روشنفکران» هم طراز ساواکی ها نام برده می شوند در حالی که دولت سیمینار جلب همکاری با روشنفکران را تدارک می بیند...

قابل توجه را هم باید گفت که: علم اجتماعی (اقتصاد و سیاست و روابط اجتماعی و فرهنگ) غیر از «ایدئولوژیهای غربی» است. علم اجتماعی شناخت علمی موضوعات اقتصادی و سیاسی و روابط اجتماعی و فرهنگی است.

- هیچ اجتهادی تا بر این علم متکی نباشد، تمام و کمال نیست. این واقعیت هم آموزش قرآن است در حقیقت، هر نظر قرآنی به شناخت بی کم و کاست یک امر واقع مستمر متکی است.

بدینقرار، بر مجلس خبرگان است که در صورت احساس کمبود از لحاظ شناخت علمی واقعیتها، اهل خیره این علم را دعوت کند و از آنها نظر بخواهد.

باز تکرار کنیم که آسان میتوان گفت که دیگران هر چه میخواهند بگویند، ما اکثریت داریم و مردم ما را انتخاب کرده اند و هر چه را میخواهیم تصویب می کنیم.»

پیداست که بی توجه به راه حل های علمی جامعه و با تکیه به ارای اکثریتی که پس از نیم قرن حضور خود را در صحنه سیاست احساس می کند و تنها به همین احساس غرور آفرین قانع است، گروه حاکم با خیال اجرای طرحی-فراگیر به پیش می رود، مثلاً برای گرانفروشی و گرانی بجای لحظه ای

اندیشه دربارهی راه حل های از موده ی اقتصادی توجه به ریشه های قضیه، آسان ترین و نمایشی ترین راه حل ها را که شلاق زدن گرانفروشی و حراج اموال اوست پیشنهاد و عمل می کند، و در این نمایش که بر صحنه ی تله ویزین و صفحه ی روزنامه ها نیز تصویرش نشان داده می شود، از مردمی که می توان آنان را برادران و خواهرانی مهربان ساخت، جمعیتی می سازد که گروه گروه در این نمایش سادیک با ذوق و شوق شرکت می کنند و با فریادها و هلهله ها یک یک عدد شلاقها را می شمرند.

از یکسو با اصرار زیاد رفتار لیبرال را تجویز و عمل می کنند و از سوی دیگر کیفیت و کمیت کارهای تبلیغاتی و تشکیلاتی گروه حاکم نشان می دهد که سرمایه گذاری سرمایه داران میل به طرف آنان دارد. در این میان تنها دخالتی پی در پی رهبر انقلاب است که از برهم خوردن تعادل کسبتری بر این امواج جلوگیری می کند.

و ما با این چشم انداز آیا حق نداریم از خود بپرسیم که اینها علائم تکرار تجربه ی اروپا در سالهای دهه ی ۱۹۳۰ نیست... و بپرسیم که به کجا می رویم... و بپرسیم که آیا نمی شود اینهمه راه به حساب «نقص فنی گذاشت»؟

انقلابیون رحیم

بقیه از صفحه ۱

و خونی که در هراتقلاب در انتظار چایکاران رژیم ساقط شده است آگاهانه در نیکارگونه جلوگیری بعمل میاید.

رهبران جبهه آزادی ساندینست ها پیوسته این شعار را تکرار میکنند که: «بدون گشت در جنگ، ورحم وشفیق پس از پیروزی».

ژوان ژوزه بودان زندانی ۲۸ ساله در زندان شهر تی پی تاها، سی کیلومتری ماناگرته، میگوید ما خیال میکردیم که در زیر شکنجه ساندینست ها بهرگ محکوم خواهیم شد. اما ما تحت حفاظت صلیب سرخ بوسلیه سربازان به زندان تحویل داده شدیم. اینجا ما با رفتاری انسانی دارن. این زندانی امروز بسته ای پستی و نامه ای از خانواده اش دریافت داشته بود.

رئیس زندان جوانی ۲۶ ساله است نام هرونالده. او میگوید که امید زیادی دارد که در آینده ای نزدیک ملاقات زندانیان با خوشروندانشان نیز عملی گردد. کمیسر سازمان ملل متفق در مسئله فراریان معتقد است که خانواده های اعضای گارد ملی و سایر وابستگان نیازی به ترس و وحشت از یک انتقام نباید داشته باشند. کمیسر مزبور بنام «پیرکوت» اخیراً از نیکارگونه بازگشته است.

بنظر میرسد که در انتهای این جنگ خونین، فاتحان به یک آشتی و عفو معتقدند. با اینکه مدتی که مردم نیکارگونه پنجاه هزار کشته داده و در زمانی بین سپتامبر ۱۹۷۸ تا مه ۱۹۷۹ ارتش روزانه ۵ تا ۲۰ نفر از افراد شخصی را در خیابان ها و پارک منازلشان با گلوله کشت اما رهبران فعلی معتقد به انتقام نیستند.

حتی در زمان جنگ نیز رهبران جبهه آزادی نیکارگونه «SANDINIST» شعار میدادند که: هیچکس نباید پس از دستگیری محاکمه صحرانی و تیرباران شود. این شعاری هوشمندانه بود زیرا در صورت خشونت کشورهای دیگر با این جنگ آزادبخشانه مخالفت میکردند و از کمک احتمالی خودداری میشد. فقط در سایه چنین روشی صحیح بود که توانست جنگ داخلی نیکارگونه را به یک نبرد آزادی تبدیل کند و گارد ملی سوموزا را بعنوان ارتش اشغالگر جلوه دهد.

در این طلوع فجر

در این هوای پاک رهایی
در این قضای سرخ یاران!

برادران!
شهادت، ای مبارزان!
تا بوتهای کیست که اینسان
بر دستهای عاشق انسان
تشییع می شوند؟

این خیل خشمگین
این فوج دلگرفته ی غمگین را
ایا چه رفته است
که از انتقام می گویند ...

دیگر مجال سفسطه
دیگر مجال فکر نمانده است
آنک زمان، زمان شعار
آنک زمان، زمان تسامح نیست
باید به هیات شهدا پیوست
بارانی از گلاب بیاشید!
بر این شهیدهای بخون خفته
در سنگر جهاد.

من از بدایت فریاد
من از نهایت خشم
من از «بهشت زهر»
واز «بقیع» می ایم.
من خوانده ام چگونه محمد پیکار می کند
من دیده ام چگونه علی

بامناقان
رفتارمی کند

این فاجعه است که دشمن
یاران پاکباز خمینی را
در شهرهای اسلام
خلع سلاح نماید
آنگاه ...
در خاک و خون بکشاند.

من از مدینه
من از شام
از قلب داغ و سرخ ویتنام
من از کرانه
من از پاره
از تلی زعفر و قتیطره و صیدا

واقتمو هم حیت
تفتتمو هم وأخرجو
هم من حیت
أخرجوکم والفتنة
اشد من القتل ...

«قرآن مجید»
حی علی الجهاد

تهران - چهارم
شهریورماه ۱۳۵۸

طه حجازی
«ح آرزو»

بحث و انتقاد جنبش
جلسات بحث و انتقاد جنبش از ۶ تا ۸ بعد از ظهر چهارشنبه
در محل ساختمان شماره یک جنبش تشکیل میگردد.

مبارزان!
مردان!
این را من از کتاب خدا می گویم
واز خطاب محمد
در غزوه ی احد
در بدر، در حنین
در موه، در تبوک.

«حی علی الجهاد»
این جوهر پیام رسولان است
«مارا بیاد سپارید»
این آخرین کلام شهیدان.
بارانی از گلاب بیاشید!
بارانی از گلاب،
بر این شهیدهای بخون خفته
در سینه ی تمامی اعصار.

